ஸ்ரீ:

எட்டின் கட்டு

அச்ஷடாசக்ஷரதின் வலிமை

தமிழ் பாடல்

Version 4.1

அடியேன் ஸ்ரீராமானுஜ தாஸன்

ஸார்வபௌமம் அப்பம்பேட்டை
ஸ்ரீநிவாஸ ராஜகோபாலன்

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

எட்டின் கட்டு

(அஷ்டாக்ஷரத்தின் வலிமை)

முன்னுரை

இந்த உலகத்தில் பிறந்து ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கியிருக்கும் சேதனர்கள் நல்ல கதி அடைய உபாயமாய் விளங்குவது மூன்று ரகசியங்கள். அவை திருமந்திரம், த்வயம், சரமஸ்லோகம் ஆகும்.

"*ஓங்கு மறை நான்கதனில் ஓங்கும் ஒரு மூன்றினுள்ளே நீதி நெறி வழுவா நின்றோம்***" என்றார் ஸ்வாமி தேசிகன் அமிருத ரஞ்சனியில்**

"*மூன்றில் ஒரு மூன்றும் மூவிரண்டும், முந்நான்கும் தோன்றத் தொலையும் துயர்***" என்று மூன்று ரஹஸ்யங்களை பதங்களோடு காட்டுகிறார் ஸ்வாமி தேசிகன் அமிருத ரஞ்சனியில்**

"என்னுயிர் தந்தளித்தவரை சரணம் புக்கி யானடைவே அவர் குருக்களை நிறை வணங்கி" **என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்த முறையில் ஒருவன் தன்னுடைய குலத்து ஆசாரியரை அடைந்து, அவரை அடி பணிந்து, விருப்புடன் வேண்டினால் அவர்கள் தனிமையில் உபதேசிப்பது இந்த முன்று ரகசியங்களையும்தான்.**

அவைகளின் அர்த்தங்களை அறிந்து, தினமும் அனுஸந்தித்தால் பிராட்டியுடன் என்றும் கூடிய ஸ்ரீமந் நாராயணனனுக்கு நித்ய கைங்கர்யம் செய்யும் பேறாகிய உயர்ந்த புருஷார்த்தத்தை அடையலாம்.

திருவஷ்டாக்ஷரம் அதர்வ-நாராயண உபனிஷத்துக்களில் ஒதப்பட்டுள்ளது. இது வேதம், ஸ்மிருதி இதிகாச புராணங்கள் அனைத்திலும் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது. தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை அறிவிக்கக் கூடியது. பலன்களை தருவதில் திருமந்திரம் வேறு மந்திரங்களின் உதவியின்றி, தானே அனைத்தையும் அளிக்க வல்லது. ஸர்வ வேத ஸாரம் என்று சொல்லப்படும் ப்ரணவத்தை முன் கொண்டு தனக்கு நிகர் ஒன்றுமில்லை என்று கூறும்படியான திருமந்திரமாகத் திகழ்கிறது.

எட்டு எழுத்துக்கள் கொண்டது திருமந்திரம். அதனால் திரு அஷ்டாக்ஷரம் என்றே முன்னோர்கள் வழங்கி வந்தனர். வ்யாபக மந்தரங்களில் தலை சிறந்தது என் ஆசாரியர்களால் போற்றப் படுவதும் திருமந்திரம்தான்.

இங்கு திருமந்திரத்தை பதம் பதமாகப் பிரித்து அதில் உள்ள பொருளை சுருக்கி பத்து பாசுரங்களில் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

1. **அகாரம்**
2. **அதன் மேல் உள்ள வேற்றுமையுருபு**
3. **உகாரத்தின் முதல் பொருள்**
4. **உகாரம் பிராட்டியைக் குறிக்கும் இரண்டாம் பொருள்**
5. **மகாரம்**
6. **நம: பதம்**
7. **நார பதம்**
8. **அயந பதம்**
9. **ஆய சப்தம்**
10. **பலன்**

என்று பத்து பாசுரங்களில் அஷ்டாக்ஷரத்தின் பொருளை சுருக்கமாக காணலாம்.

1 - அகாரத்தின் பொருள்

அவ்வண்ணம் காக்கும் இறையாய்
*அனைத்தின் காரணமாய் **
உன்வண்ணம் காட்டும் திருமறையாய்
*மூலத்தின் முதலாய் **
நின்வண்ணம் ஏற்று வளம்பெறும்
*வலம்புரிசங்கின் வடிவே **
மெய்வண்ணம் தெரிய தெளிவீர்
மூன்றின்முதலின் முதலே

அவ் வண்ணம் = அகாரமாகிய எழுத்து
உன் வண்ணம் = பகவானின் குணங்கள்
நின் வண்ணம் = எம்பெருமானின் நிறம்
மெய் வண்ணம் = உண்மை தத்துவம்
வளம் = பெருமை
தெளிவீர் = குழப்பமில்லாமல் அறிவீர்

ப்ரமேயம் என்று சொல்லக்கூடிய பகவானை தெள்ளத் தெளிவாக காட்டக்கூடிய ப்ரமாணங்கள் வேதங்கள். பகவானின் திருக்கல்யாண குணங்களை கண்ணாடி போல் (like mirror) பிரதிபலிப்பவை அவை. அப்படிப்பட்ட வேதங்களின் ஸாரம் என்று நம்முடைய ஆசாரியர்கள் கருதுவது திருமந்திரம் என்கிற திருவஷ்டாக்ஷரம்.

அந்த திருமந்திரத்தில் *"மூலம்"* **என்று சொல்வது "ஓம்" என்னும் ப்ரணவம். அது அகார உகார மகாரமாகிய மூன்று எழுத்துக்களைக் கொண்டது. அதில் முதல் எழுத்தான அகாரம்** *"அவரக்ஷணே"* **என்கிற தாதுவிலிருந்து வந்தது. வட மொழியில்** *"அவ்"* **என்றால்** *"காத்தல்"* **என்று பொருள்.**

ஸ்வாமி தேசிகன் ப்ரதாந ஸதகத்தில் *"அக்ஷராணோ அகாரோஸ்மி" என்கிற ஸர்வ வாசக ஜாத ப்ரக்ருதியான ப்ரதமாக்ஷரம் ப்ரதாநம்"* **என்று ஸாதித்தார்.**

அகாரத்திற்கு முக்கியமாக மூன்று பொருள்கள் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸார ஸாரத்தில் கூறுகிறார்.

1. **ஸர்வ ரக்ஷகத்வம்**
   - **எல்லாவற்றையும் காக்கும் தன்மை (control)**
   - *காக்கும்* **என்ற பத்தால் இங்கு சொல்லப்பட்டது**

2. **ஸர்வ ஸேஷித்வம்**
   - **எல்லா பொருள்களுக்கும் எஜமானன், (Own)**
   - *இறை* **என்ற பத்தால் இங்கு சொல்லப்பட்டது**

3. **ஸர்வ காரணத்வம்**
   - **எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் மூலப் பொருள். (support)**
   - *அனைத்துக் காரணமாய்* **என்ற பதத்தால் இங்கு சொல்லப்பட்டது**

ரகசியங்கள் முன்றில் முதலாக இருக்கும் திருமந்திரத்தில் முதல் எழுத்து ப்ரணவம். அது எம்பெருமானின் திருமேனி வண்ணம் பெற்று பெருமை உடைய வலம்புரி சங்கின் வடிவம் போல் இருக்கிறது. வலம்புரி சங்கு வெள்ளையாய் பகவானின் வெள்ளை உள்ளத்தைப்போல் இருக்கிறது.

உண்மை தத்துவத்தை (Truth, or reality) அறிய உதவும் ரகசியங்கள் மூன்று என்பதை தெளிவாக அறிய வேண்டும்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ப்ரதாந ஸதகத்தில் *"இப்ரணவத்தில் பிறந்த தத்வ ஞானம் மோக்ஷோபாய அதிகாராநுப்ரவிஷ்ட ஞானங்களில் ப்ரதாநம்"* **என்று ஸாதித்தார்.**

"*முத்திக்கு அருள் கூட மூன்றைத் தெளி முன்னம் இத்திக்கால் ஏற்கும் இதம்"* **என்றார் ஸ்வாமி தேசிகன் அமிருத ரஞ்சனியில். அதாவது மோக்ஷத்திற்கு நேர் காரணம் பகவானின் அருள்தான். அந்த அருளை நாம் அடைவதற்கு தத்துவங்களை அறிந்து அதன் மூலம் உபாயத்தை பின்பற்ற வேண்டும்.**

பிள்ளைலோகாசாரியரும் "*முமுக்ஷுவுக்கு அறிய வேண்டிய ரகசியம் மூன்று***" என்றார் முமுக்ஷுப்படியில்.**

"*திருநாரணன் எனும் தெய்வமும் சித்தும் அசித்தும் என்று பெரு நான்மறை முடி பேசிய தத்துவம் மூன்று இவை கேட்டு*" **என்று ஸாதித்தார் ஸ்வாமி தேசிகன் அமிருத ரஞ்சனியில்.**

2 - நான்காம் வேற்றுமை உருபு - பொருள்

மருளால் மதியின்றி தானே
*அதிபதியென மகிழும் மாந்தர்காள் **
அருளால் விலையின்றி யாவரும்
*அவனடிமை இனி அறிவீர்காள் **
தொடரும் வலையில் தொலையும்
*துன்பம் அவ்வேற்றுமை உருபால்**
புகலும் புனிதன் பணியில் என்றும்
பொருந்தும் பெருநல் வாழ்வால்

மருள் = அஞ்ஞானம்
அதிபதி = ஸ்வாமி
புகலும் = அடையும்

இந்த பாசுரம் நான்காம் வேறுமை உருபு, சதுர்த்தீ விபக்தியைச் சொல்லுகிறது.

அஞ்ஞானத்தால் சேதனர்கள் தனக்குத் தானே அதிகாரி. தான் சுதந்திரன் என்று அறிவு இழந்து தங்களுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாமல் உழல்கிறார்கள். ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஜீவாத்மா *ஸ்வதந்ர ஆத்ம ப்ரமை, சரீர ஆத்ம ப்ரமை* என்னும் இரண்டு பிரமைகளால் உழல்கிறான் என்று ஸாதித்தார். "*த்வம் மே அஹம் மே*" என்று பட்டர் ஸாதித்த ஸ்லோகத்தில் ஜீவாத்மாவும் பரமத்வாவும் உரையாடுவது போல் அமைந்திருப்பதையும் நினைவு கூற வேண்டும்.,

உலகில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் பகவானுக்கே அடிமை என்ற உணர்வே உயர்ந்த தத்துவம். அதை, அவனுடைய அருளால், இனியாவது தெரிந்து கொள்ளுங்கள். "*இலது ஒன்றுமிலா எல்லாம் தனதும் எந்தையுமாய்*" என்றார் ஸ்வாமி தேசிகன் அதிகார ஸங்கரஹத்தில்.

பிறப்பு இறப்பு என்னும் வலையில் அகப்பட்டு தவிக்கும் சேதனர்கள் அகாரத்தின் மேல் உள்ள நாலாம் வேற்றுமை உருபை அறிந்து கொண்டால் துன்பங்கள் தொலையும். புனிதனான எம்பெருமானுக்கு செய்யும் கைங்கர்யமே சிறந்தது என்று அதிலே ஆழ்ந்தால் பெரும் நல்வாழ்வு அடைவார்கள்.

இங்கு விலையின்றி என்றால் அவனுக்கு செய்யும் பணி காசுக்கு செய்யும் வேலைக்காரர்கள் போல் அன்றி உகப்பினால் செய்யும் காரியம்.. இங்கு சொல்லப்படும். ஸேஷத்வம் பரோபகாரமாவது. அதாவது தனக்கு ஒரு ப்ரதிபலன் என்று எதிர் பார்க்காமல் செய்வது. "*விலையின்றி நாம் அடியோம் என்னும் வேதியர் மெய்ப்பொருளே* **என்றார் ஸ்வாமி தேசிகன் அதிகார ஸங்கரஹத்தில்.**

பகவானுக்கு செய்யும் கைங்கர்யம் ஆசையால் வந்தது. காசு கொடுத்து செய்யும் வேலைகளைப் போல் இல்லை என்று ஒரே முகமாக நம் ஸம்பிரதாயத்து ஆசாரியர்கள் அனைவரும் ஸாதித்துள்ளார்கள். பிள்ளலோகாசாரியர் முமுக்ஷுப்படியில் திருமந்த்ரப்ரகரணத்தில் *"ஸேஷத்வம் துக்கரூபமாக அன்றோ நாட்டில் காண்கிறது. என்னில் அந்த நியமம் இல்லை. உகந்த விஷயத்துக்குக் ஸேஷமாய் இருப்பு சுகமாய் காண்கையாலே"* **என்றார்.**

பகவானும் அடியவரின் பக்தி, ஆசை, அன்பு, காதல் என்பதில்தான் மிகவும் பிரியம் கொள்கிறான் என்பதை இராமனுச நூற்றந்தாதியில் *"கண்ணனுக்கே ஆவது காமம்"* **என்று ஸாதித்தார் திருவரங்கத்தமுதனார்.**

3- உகாரத்தின் பொருள்

உணரும் கருத்து உரிமை
*அவனுக்கே எனக் கொண்டு **
இகழும் தெய்வம் இடையில்
*மற்றவை மீ து பற்றற்று **
புகழும் பரமன் பண்பே
*பொங்கும் பரிவு என்றே **
மகிழும் மனத்தில் மலரும்
மறுமைப் பயனும் அன்றே

உகாரத்திற்கு இரண்டு பொருள்கள். இந்த பாசுரம் முதல் அர்த்தம் சொல்கிறது.

அகாரத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட பகவானுக்கே இந்த சேதனன் சொந்தமானவன் என்று நிருபாதிக ஸேஷத்வத்தை (unconditional service) அறிய வேண்டும். பட்டர் அஷ்டஸ்லோகியில் *"உகாரஸ்ச ஏவகாரார்த்த:"* - உகாரம் ஏவ என்ற சொல்லின் பொருளைக் கொண்டது என்றார்..

இதனால் மற்றொன்றின் ஸம்பந்தத்தை அடியோடு மறுக்கிறது. முதலில் இதர தெய்வங்களை தொழுவதோ, மற்றைய நிலையற்ற பொருள்களில் ஆசைகளை வைப்பதோ அறவே தவிர்க்க வேண்டும். "மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்" என்ற ஆழ்வாரின் வாக்கின்படி நடக்க வேண்டும்.

பகவானின் கல்யாண குணங்களால்தான் நாம் அவனை அணுக முடிகிறது. நாம் செய்திருக்கும் பாபக் குவியல்களை ஒரு நிமிஷம் நினைத்துப் பார்த்தால் அவை நம்மை அலறச் செய்யும்.

தம்முடைய மனத்தால் எம்பெருமானை எப்பொழுதும் புகழ்ந்து அவனை வாழ்த்தினால் அவன் மனம் மகிழ்ந்து அருள் சுரப்பான். பகவானின் ஸத்0குணங்களில் இந்த பரிவே (கருணை, தயை) மிகவும் உயர்ந்தது என்று நம்முடைய ஆசாரியர்கள் எல்லாரும் ஒரே முகமாக ஸாதிக்கிறார்கள்.

"ப்ரபத்யே தம் கிரிம் ப்ராய" **என்று தூப்புல் வள்ளலின் வாக்கின்படி பகவானின் தயை என்ற குணாத்தை நாடி அவனிடம் சரணாகதி செய்தால் எல்லாவிதமான நல்ல பயன்களும் சேதனனை வந்தடையும் அன்றைக்கே. (மறுமைப் பயன் என்பது மோக்ஷம்)**

4 - உகாரத்தின் மற்றொரு பொருள்

உறவாய் அதன்பின் நின்று
*அலர்மகள் அவனியை காக்க **
அறிவாய் மூவெழுத்து மறையும்
*அதையே ஆறாய் சேர்க்க **
பிரியாய் பரிதியும் ஒளியுமென
*புரியும் அவர்தம் அருளே **
அகவாய் இது ஒன்றேயென
அடையும் பரம் பொருளே

அவனி = உலகம்;
மூவெழுத்து = ப்ரணவம்,
அகவாய் = தாத்பர்யம்;
பரிதி = சூரியன்

இந்த பாசுரம் உகாரத்திற்கு இரண்டாம் அர்த்தமாகிய லக்ஷ்மி ஸம்பந்தத்தை சொல்கிறது

"*அகாரார்த்தோ விஷ்ணு:*" என்கிற அகாரமாகிய எழுத்து எம்பெருமானை சொல்கிறது. .அந்த அக்கரதிற்கு பின், பிராட்டி "அகலகில்லேன் என்றும்" உகாரமாய் நின்று இந்த உலகத்தை எல்லாம் காக்கிறாள். இந்த ஆழ்ந்த கருத்தைத்தான், பகவான், பிராட்டி இருவரும் உபாயம் என்பதை மூன்றெழுத்து மந்திரமாகிய ஓம் என்கிற ப்ரணவமும் சொல்கிறது.

சூரியனும் ஒளியும் எப்படி என்றும் பிரியாமல் ஒன்று சேர்ந்து இருக்குமோ, அதுபோல் பகவானும், பிராட்டியும் என்கிற இரண்டும் ஒன்றாகிய மிதுனம், அவர்களுடைய அருளே எல்லோராலும் அடைய வேண்டிய பரம் பொருள் என்பது விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின் தாத்பர்யம்.

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் சாதித்த "*அணைவது அரவணைமேல்*" என்கிற பாசுரத்தில் "இருவர் அவரும் முதலும் தானே" என்றார்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸார ஸாரத்தில் உகாரத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்யும்போது "*த்வயத்தில் போலே ஸர்வ ரக்ஷண தீக்ஷிதனான ஸர்வ சேஷியினுடைய ஸஹதர்ம சாரிணீ ஸம்பந்தமும் இங்கே அநுஸந்தேயம்*" என்றார்.

பிள்ளைலோகாசாரியர் ஸாதித்த முமுக்ஷுப்படியில் *"ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டி சந்நதி வேண்டுகையாலே இதிலே ஸ்ரீ ஸம்பந்தம் அனுஸந்தேயம்"* **என்றார்.**

5 - மகாரத்தின் பொருள்

மாறாகி நிற்கும் சித்து
*இருபத்துநாலு தத்துவம் அத்தோடு **
வேராகி வியக்கும் தனிஇறை
*தரும் மிக்க இன்பத்தோடு **
உனக்கே உயிரெனும் உணர்வால்
*உயரும் பக்குவத்தோடு **
தனக்கே திகழும் உடலைத்
தவிர்க்கும் தனித் தவத்தோடு

இந்த பாசுரம் மகாரத்திற்கு அர்த்தம் சொல்கிறது. "*மகாரம் ஜீவபூதம்து*" என்கிறது ஸ்ருதி.

மொத்தம் 24 அசேதன தத்துவங்கள், அதைத் தவிர 25ஆக இருக்கும் ஜீவாத்மா.விறகு 26 தத்துவமாக இருக்கும் ஆச்சரியமான பரமாத்மா, மூலமாக, ஆணி வேராக, தனிப் பெரும் ஜோதியாய் இருந்து என்றும் நிறையும் இன்பத்தை அளிக்கிறான். (sentinent, nonsentinent and supreme)

எப்பொழுது என்றால்? தம் சரீரமே ஆத்மா என்கிற எண்ணத்தை ஒழிக்கும் பெரிய தவத்தை செய்து (தனித்தவம் = பக்தி, ப்ரபத்தி), ஜீவஸ்வரூபனாகிய தன் ஆத்மா எம்பெருமானுக்கே அடிமையானது என்கிற சிறந்த பக்குவமான அறிவை அடைந்து உயர்ந்த நிலையை அடைவார்கள்.

ஆக அகாரத்தினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கே மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட சேதனன் அடிமையாய் இருக்கிறான் என்று பொருள். பகவானின் மகிழ்ச்சியே தனக்கு பலனாக கொண்டவன். சேதனன் *அநந்ய ப்ரயோஜனன்*. அதாவது பகவானுக்கு உண்டாகும் பயன் தவிர தனக்கு ஒருவித பலனும் இல்லை என்பதை காட்டுகிறது.

மந்த்ர ராஜபத ஸ்தோத்திரத்தில் "*தாஸ பூதா: ஸ்வத ஸர்வே:*" என்கிற ஸ்லோகத்தில் ப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள ஆத்மாக்கள் எல்லாம் இயற்கையிலேயே உனக்கு அடிமைகள் அல்லவா? என்று துதிக்கிறார். சிவபிரான்.

"*அக்ரத: ப்ரயயௌ ராம:*" **என்கிற ராமாயண ஸ்லோகம் அழகாக அகார ,உகார ,மகாரத்தைக் காட்டுகிறது**

பட்டர் அருளிய அஷ்டஸ்லோகியில் "*அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹமத மஹ்யம் ந நிவாஹா*" **ஸ்லோகம்**

ஆளவந்தாரும் ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் "*மம நாத யதஸ்தி*" **என்ற ஸ்லோகத்தில் அருளினார்.**

6 - நம: என்னும் பத்தின் பொருள்

மயங்கும்நிலை தானேயிறை
*தனதேயிவையெனும் குறுமதியே **
உகக்கும் உடலும் உம்முயிரும்
*அவ்வுத்தமன் உயிரின் உடலே **
விளங்கும் பொருள் அனத்தும்
*அவனுடையென அறிந்தால் **
விதிர்க்கும் வினைகள் விலகும்
வணங்கும் நமயென பதத்தால்

நம பதம் அநந்ய ஶரணத்வத்தை குறிக்கிறது என்பர் முன்னோர்.

இந்த பாசுரம் நம: எனும் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்கிறது. *ந, ம:* **என்று இரண்டு பதங்கள்.** *ந* **என்றால் இல்லை,** *ம* **என்றால் மகாரத்தால் விளக்கிய சேதனன்.**

ஸ்வாமி தேசிகன் ஶ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸாதிக்கும்போது இந்த இரண்டின் நடுவில் *கிஞ்சித்* **அல்லது** *ஸ்வாதந்திரியம்* **என்ற சொல்லை சேர்த்து கொண்டால் அர்த்தம் நன்கு விளங்கும் என்றார். "இல்லை துளிக்கூட என்னுடையது" (Nothing is mine), "இல்லை ஸ்வாதந்த்ர்யம் எனக்கு"(I have no independence) என்பது பொருள்.**

அஞ்ஞானத்தால் (ignornance of knowledge) சேதனன் தன் ஸ்வரூப நிலையை (essential nature of the soul) மறந்து இரண்டு மயக்கத்தில் கிடக்கிறான் (1) எல்லாம் தனக்கு ஸேஷமே (2) தான் ஸ்வதந்த்ரன். இந்த இரண்டும் முதல் வரியில் - *தனதே இவை, தானே இறை* **என்ற பதங்களால் சொல்லப் பட்டது.**

அவ்வாறு சேதனன் அனுபவித்து மகிழும் அவன் உடலும், அதனுள் இருக்கும் அவனுடைய உயிரும் உத்தமனாகிய பரமாத்மாவின் உயிருக்கு உடலாக ஆகின்றன. இதுதான் ப்ரதான ப்ரதி தந்த்ரம் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஶ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸாதிக்கிறார்.

எப்பொழுது, உண்மையில் எல்லா பொருள்களுக்கும் பகவான்தான் அதிகாரி,, அவைகளை உடையவன் எம்பெருமான் என்கிற தத்துவத்தை அறிந்து நம: என்ற பதத்தால் எதுவும் தன்னுடையதில்லை என்று ஶ்ரீமந்

நாராயணனை வணங்கினால், நடுநடுங்கி பயமெடுக்கும் பாபங்கள் எல்லாம் விலகும்.

இங்கு நம: என்பதில் சேதனன் தனக்கு உரியவன் அல்லன், பகவானுக்கே உரியவன் என்று காட்டப் பட்டது. அதனால் பகவான் அவனுக்கு காட்டும் உபாயமாக ஆகிறான். அநந்ய ஶரணன். அதாவது பகவானைத் தவிர மற்றோர் உபாயம் இல்லாதவன். என்பதை சொல்லுகிறது.

ஸ்ரீ பாஷ்யம் லகு ஸித்தாந்தத்தில், *"அவித்யை நீங்குவதன்றோ மோக்ஷம்"* **என்கிறது. என்றார்**

பிள்ளலோகாச்சாரியர் பரந்த படியில் **"***இந்த நமஸ்ஸீ தான் ப்ரணவத்திற்கும் நாராயண பதத்திற்கும் நடுவே கிடக்கையாலே இரண்டு பதத்திற்கும் அபேக்ஷிதமான விரோதி நிவ்ருத்தியை சொல்லுகிறது.***"** **என்றார். ஸ்வரூப, உபாய, ப்ராப்ய விரோதிகள்**

7 - நார சப்தத்தின் பொருள்

அழியா அத்தன் அருளால்
*மறையா பல்லுயிர் பகலவன்போல் **
வழுவா மாயக்கூத்தன் மேய்ப்பான்
*அவனடி தலை சேர்த்தால் **
திருமாலே ஆக்கியளித்து அணைக்கும்
*உன்திருக் குணத்தாலே **
தருவாயே உய்வு உம்மை நழுவா
நார என்னும் திருவாக்காலே

அத்தன் = தந்தை
பல்லுயிர் = சேதனங்கள்
பகலவன் = சூரியன்
உய்வு = உஜ்ஜீவனம்

நார பதத்திற்கு இரண்டு பொருள்கள் என்று முன்னோர் அறிவித்தனர்.

முதல் விளக்கம். *நர* **என்று இரண்டு எழுத்துக்கள் நார என்ற பதத்தில் உள்ளது. ரீ என்பதிலிருந்து வந்தது ர. ரீ என்றால் அழிதல்.** *நர* **என்றால் இல்லை அழிவு என்று பொருள். அதனால்** *நர* **என்றால் அழியாதவன் (imperishable) என்று பொருள். அது விஷ்ணுவைச் சொல்லும். நரனிடமிருந்து தோன்றியவை எல்லாம் நாரங்கள் எனப்படும். எல்லா சேதன, அசேதன வஸ்துக்களின் கூட்டம் நாரங்கள். அழிவில்லாத ஈசுவரன் அழிவில்லா எல்லா சேதனங்களுக்கும் தந்தையாய் இருந்து அவர்களின் ஆத்ம ஞானத்தை சூரியன் போல் பிரகாசிக்க செய்கிகிறான். (self-luminous) இந்த முதல் கருத்து ஆரம்ப வரியில் சொல்லப் பட்டது.**

இரண்டாம் விளக்கம். *நர* **என்னும் பதம்** *நர்* **என்ற வினைப் பகுதியிலிருந்து வருகிறது. எல்லா ஜீவராசிகளையும் நல்ல வழியில் செலுத்துபவன் என்று பொருள். இது இரண்டாம் கருத்து.** *மாயக் கூத்தன் மேய்ப்பான்* **என்று இரண்டாவது வரியில் சொல்லப்பட்டது.**

எம்பெருமானே!, நீ பிராட்டியுடன் கூடி இப்பிரபஞ்சத்திற்கு சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸ்ம்ஹார காரணங்களாக நிற்கிறாய்.. நாராயண சப்தத்தில் அயனத்தை

பிரியாமல் ஒரு பகுதியாய் உள்ள நர பதத்தை அனுஸந்திப்பவர்களுக்கு உன்னுடைய கல்யாண குணங்களால் நல்ல கதியை அளிக்கிறாய்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸார ஸாரத்தில் ஸாதிக்கும்போது "*ஜஹ்நுர் நாராயணோ நர:" என்பதால் நர சப்தத்தாலும், நாராயணன் தன்னையே சொல்லுகிறது*" **என்றார்.**

பிள்ளைலோகாச்சாரியர் முமுக்ஷுப்படியில் "*புருஷகார பலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலை சாய்ந்தால் தலை எடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுவது நாராயண பதம்*" **என்றார்.**

8 - அயந சப்தத்தின் பொருள்

நெறியாய் அடையும் குறியாய்
*அடியுரை கூற்றில் ஆதாரமாய் **
நிலையாய் உள்புகுந்தாய் அமலனாய்
*அலகிலா அருங்குணத்தாய் **
இருப்பாய் அவைகளின் அனைத்துறவாய்
*மற்றும் உள்ளுறைவாய் **
நிறைவாய் மறைசுரந்து உரைப்பர்
கழலைப் பணிவோர் விருப்பாய்

நெறி = உபாயம்,
குறி= புருஷார்த்தம்,
அடியரை கூற்று = வேதம்
அலகிலா = அளவில்லாத
கழல் = திருவடி

அயநம் என்பது இங்கு பகவானுக்கும் ஜீவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை முன்று விதமாக குறிக்கும் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிறார்.

1. **ஆதாரம்.** (*அநந்யதாரன்*)
    - **பகவானைத்தவிர சேதனனுக்கு வேறு ஒரு ஆதாரமும் இல்லை. (Support)**
    - *ஆதாரமாய்* **என்கிற பதம் இதைச் சொல்லுகிறது.**

2. **பலன்,** (*அநந்ய ப்ரயோஜனன்*)
    - **பகவானுக்கு உண்டாகும் பயன் தவிர தனக்கு ஒருவித பலனும் இல்லை (Use)**
    - *அடையும் குறியாய்* **எனபது பலனைக் காடுகிறது.**

3. **உபாயம்** (*அநந்ய ஶரணன்*).
    - **பகவானைத் தவிர மற்றோர் உபாயம் இல்லாதவன். (Means).**
    - *நெறியாய்* **என்பது இங்கே உபாயங்களைச் சொன்னது.**

நாராயண பதத்திற்கு முக்கியமாக இரண்டு பொருள்களை நம் ஆசாரியர்கள் ஸாதித்தனர்.

1. நாராயண என்பது *நாராணாம் அயநம்*.
    - இது ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை., தத்புருஷ ஸமாஸம் என்பர்.
    - நாரங்களுக்கு அயநமாய் இருப்பவன். (Narayana is the support or basis for all)
    - நாரமாகிய சேதன சமூகத்திற்கு, எம்பெருமான், தாங்கும் ஆதாரமாய் இருக்கிறான் என்று புலப்படும்.
    - இதனால் சேதனன் அநந்யதாரன் என்பது காட்டப்பட்டது.,
    - ப்ரணவத்தில் அநந்ய ப்ரயோஜனத்துவம் ,நம: பதத்தில் அநந்ய Sரணத்தவத்ம் இவைகளை ஏற்கனெவே பார்த்தோம்.

2. நாராயண என்பது *நார: அயநம் யஸ்ய: ஸ*
    - இது அன்மொழித்தொகை, பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் என்பர்.
    - நாரங்களை அயனமாக உடையவன்., ப்ரவேசிக்கப்படும் பொருளாக கொள்பவன். (Narayana is present inside all entities)
    - இது இரண்டாம் வரியில் சொல்லப்படுகிறது.
    - எப்பொழுதும் சீராக சேதன வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் புகுந்து ஆளவில்லாத ஞானத்துடன்,, சேதனனுடைய தோஷங்கள் ஒன்றும் ஒட்டாமல் இருக்கிறான்.

அயனம் என்றால் வாஸஸ்தலம் என்றும் பொருள்.

1. முதல் ஸமாஸத்தால், சேதன, அசேதன வஸ்துக்களுக்கு (அயனமானவன்) இருப்பிடமானவன் என்பதால் *பஹிர் வ்யாப்தி* (Narayana pervades and supports everything) சொல்லப் பட்டது..

2. இரண்டாம் ஸமாஸத்தால், சேதனா சேதனங்களை இருப்பிடமாக கொண்டவன் என்ற பொருளில் *அந்தர் வ்யாப்தி* (Narayana is present inside and owns and controls everything) யைச் சொல்லப்பட்டது.

இந்த இரண்டும் மூன்றாவது வரியில் அவைகளுக்கு இருப்பிடமாகவும், நீ கலந்து அதனுள் இருப்பாய் என்று காண்பிக்கப்பட்டது.

பகவான் நாராயணன்தான் பரப்ரம்மம் (Supreme) என்பதை நம் முன்னோர்கள் வேதங்களை ப்ரமாணமாக (authority) கொண்டு இரண்டு காரணங்களால் நிரூபிக்கிறார்கள்.

1. *அநந்த கல்யாணகுணாகரத்வம்*
    - **கணக்கற்ற திவ்ய மங்களகரமான திருக்கல்யாண குணங்கள்**
    - **(infinite divine qualities)**
    - **அலகிலா அருங்குணத்தாய் என்ற பதத்தால் இது சொல்லப் பட்டது**

2. *அகில ஹேய ப்ரத்யநீகத்வம்*
    - **எல்லாப் பொருள்களிலும் பரந்து வியாபித்து இருந்தாலும் அவைகளின் குறைகள் இவனைச் சாராது இருப்பது**
    - **(present in all animate and inamimate things but not flawed by their impurities).**
    - **அமலனாய் என்ற பதத்தால் சொல்லப் பட்டது.**

ஆசாரியர்கள் தம்முடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களுக்கு இப்படி எங்கும் பரந்து நிற்கும் எம்பெருமானை வேதங்களின் தத்துவங்கள் மூலமாக உபதேசிக்கின்றனர்,. அவர்கள் உபதேசம் பசு தன் கன்றிற்கு பால் சுரப்பதுபோல் உள்ளது.

எம்பெருமானார் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் "*ப்ருதக் ஸித்தி அநார்ஹ ஆதார ஆதேய பாவா: நியாந்த நியாம்ய பாவா: ஸேஷ ஸேஷி பாவாஞ்ச***" என்று ஸாதித்ததை பார்க்கவும். (Supports, Contols and Owns)**

9 - ஆய சப்தத்தின் பொருள்

*தீவினையால் திருமாலின் சேவை திறவே மறந்தினரே *
ஊழ்வினையால் சன்மம் பலவென புவியில் உழன்றினரே *
நல்லோர் நல்கிய நாரணன்மேல் நாலாம் வேற்றுமையே *
ஆயகாட்டும் அவன் பணியே தூய நிலை என பற்றினரே.*

ஆய என்னும் பதம் நாராயண பதத்தின் மேல் நான்காம் வேற்றுமை உருபாய் கைங்கர்யத்தை காட்டுகிறது.

சேதனர்கள் தாங்கள் செய்த பாபங்களால் (sins) பகவானின் சேவையை மறந்து பல ஜன்மங்களாக இந்த பூமியில் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.. ஸகல சாஸ்திரங்களையும் நன்கு கற்றுணர்ந்த ஆசாரியர்கள் இதை நமக்கு காட்டிக் கொடுக்க, நாம் அதை அறிந்து எம்பெருமானின் கைங்கர்யமாகிற பணியையே உயர்ந்த புருஷார்த்தம் என்று உணர்ந்து என்றும் செய்ய வேண்டும். தீவினை, ஊழ்வினை என்கிற பதங்கள் *ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம்* **என்கிற இருவித பாவக் குவியல்களை காட்டுகிறது.**

"அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத்" **என்கிற ப்ரம்ம சூத்திரத்தை இங்கு அனுஸந்திக்க வேண்டும். தூய நிலை என்பது - முக்தி அடைந்து ஆவிர்பவித்த ஸ்வரூபத்தை உடைய ஜீவன் தன்னை ப்ரமாத்மாவின் சரீரமாக அனுபவிக்கிறான்**

ஸ்வாமி தேசிகன் விரோதி பரிகாரத்தில் காண்பிக்கும் ஸ்லோகம் - அநேக *ஜந்மநாந்தே ஸம்ஸார சிதே பாபஸ்முச்சயே. நாகூஷிணே ஜாயதே பும்ஸாம் கோவிந்தாபிமுகீ ஸ்த்திதி:* **என்பதை பார்க்கவும். (அநேக ஜன்மங்களில் சேர்க்கப் பட்ட பாபங்களின் கூட்டம் நாசம் அடையாமல் இருக்கும்போது சேதனனுக்கு பகவானிடத்தில் மனம் செல்லுவதில்லை). அதிகாரி விசேஷத்தினுடைய துர்லபத்தையை சொல்கிறது என்கிறார்.**

பிள்ளைலோகாசாரியர் முமுக்ஷுப்படியில் திருமந்த்ரப்ரகரணத்தில் *"ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும், ஈசுவரனையும் மறந்து ஈசுவர கைங்கர்யத்தை இழந்து, இழந்தோம் என்கிற இழவுமின்றிக்கே ஸ்மாஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட"* **என்றார்..**

10 - பலன்

*எட்டில் கண்ட கருத்தை எட்ட வொண்ணாத இடத்தை **
*பாட்டில் பாவலர் பகன்ற எட்டும் ஒன்றான மறைநிதியை **
*நம் நிலையில் நிலையை நிலையால் நிலையாக பற்றவே **
தம் நிலையில் நிலையை நிலையால் நிலையாகத் தருவரே

திருமந்திரம் என்கிற அஷ்டாக்ஷரத்தில் உள்ள நுட்பமான கருத்துக்களை நம்முடைய ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் சுலபமாக பாட்டின் வடிவில் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

எட்டும் ஒன்றும் ஆக ஒன்பது பொருளாக வேதார்த்தங்களின் சாரமாக பெரியோர்கள் தந்தார்கள், மேலே சொன்ன ஒன்பது பாசுரங்களின் பொருள் வழியாக எனக் கொள்ளலாம்.

இங்கு எட்டும் ஒன்றான பொருள் என்பதை எட்டு எழுத்துகளாக அஷ்டாக்ஷரத்தில் சொல்லும் பொருள் ஒன்றே ஒன்று என்றும் கொள்ளலாம்.. அந்த ஒரே பொருள் "நிலை".

அதனால் நம்மால் அடைய முடியாத இடத்தில் இருக்கும் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை அடைய

1. **நிலையில் -- இழிந்த நிலைமையில் உள்ள நாம்**
2. **நிலையை -- முதலில் நம் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து**
3. **நிலையால் -- நமக்குரிய அனுஷ்டானத்தை பின்பற்றி**
4. **நிலையாக -- பகவானை அடைவதற்கு தகுந்த உபாயம் என்று ஆசாரியர்கள் காட்டிய வழியில் அவைகளைச் செய்ய,**

பகவான் தானும்

5. **நிலையில் -- தன் உயர்ந்த ஸதானத்தில் நின்று**
6. **நிலையை -- நமக்கு அரிய பேறாகிய கைங்கர்யத்தை**
7. **நிலையால் -- தம் அளவிடமுடியாத கல்யாண குணங்களால்**
8. **நிலையாக -- உறுதியாகத் தருவார் என்பதே உண்மை.**

நிலை என்றால் ஸ்திரம். (stable, firm, secured, unwavering). பகவத் பக்திதான் ஸ்திரம் என்ற ஒரே கருத்து.

ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள், ஆசாரியர்கள் அருளிய ஸ்ரீசூக்திகள் இவைகளே பகவானை அடைவதற்கு உயர்ந்த வழியாகும். எம்பெருமானை போற்றி புகழ்ந்து வாழ்வதே சிறந்த பலன் என்பது ஸ்திரமான கருத்து.